

Kapitola 1.

Příležitost

"Vesmírná lodě Dia právě opustila sluneční soustavu. Přepínám." Sygnály z lodě Dii letěly k zemi. Neuvěřitelnou rychlostí. "Výborně. Přepínám." Od pověděly sygnály ze země. "Před námi obrovská planeta. Známky života: Vysoké. Obyvatelnost: Jistá. Posíláme roj očipovaných včel. Přepínám." Končím rozhovor. Přepínám." Mezitím se roj vycvičených, očipovaných včel připravoval na misi. Zanedlouho letěl k planetě. Průzkumný modul se včelami.

Modul začal hlásit: „Planeta má 18 měsíců. Je Kamenná. Šokující zpráva: Neotáčí se kolem své osy. Protože ji nemá.“ Jedna skupina včel mezi tím seděla na vnitřní stěně ~~záchr~~ modulu a přemítala kam dorazí. „Kam asi doletíme?“ Optala se první včelka. „Shad na Zemi: „Zadoufala druhá včelka. „S-s-s-shad.“ Zakoktala třetí včelka. Čtvrtá včelka ale odletěla k prosklené části průzkumného modulu.

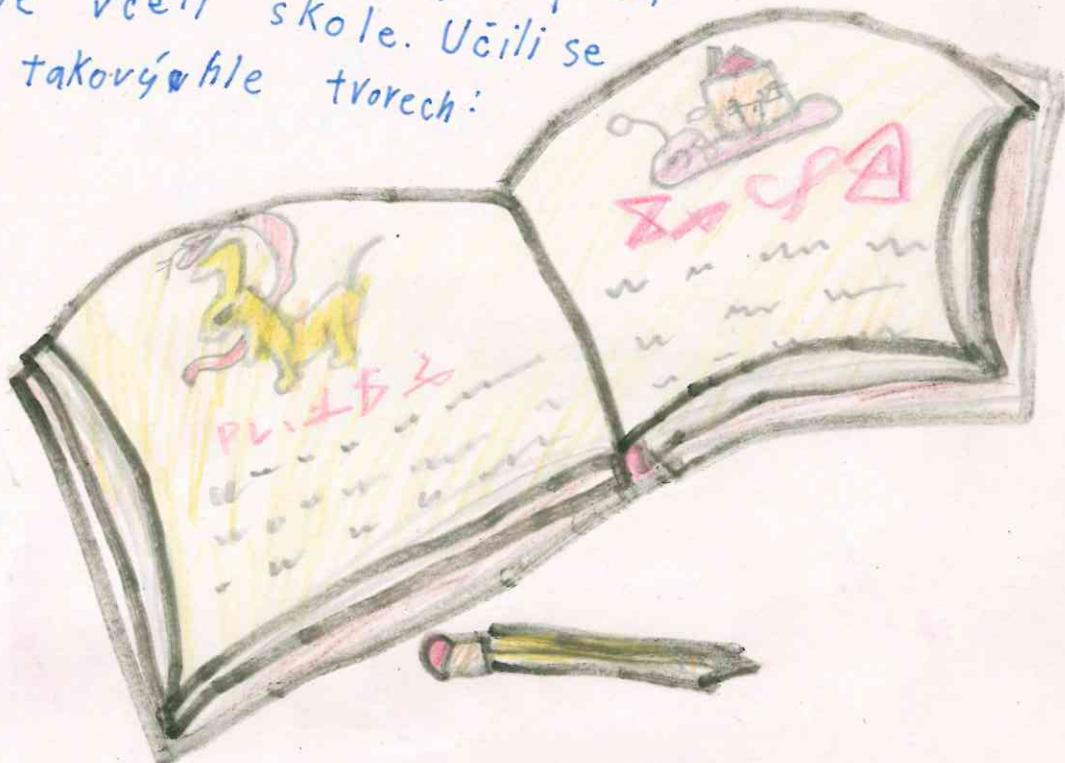

Tetelila se štěstím, zvědavostí, strachem a nadějí, že končí mají nějakou misi. Od starších včel slýchávala o všech těch baječných misích a dobrodružstvích na cizích planétách.

* Přeloženo z včelyštiny 2

Vyprávěl jí o podivných rostlinách s

Placatými kréty, o plachých stromech, o růžové
vodě či o žábách které ^{by klidně} jedly kočápy.
o podobných tvorech se učili ve včelí škole. Učili se
Třeba, o takovýchto tvorech:

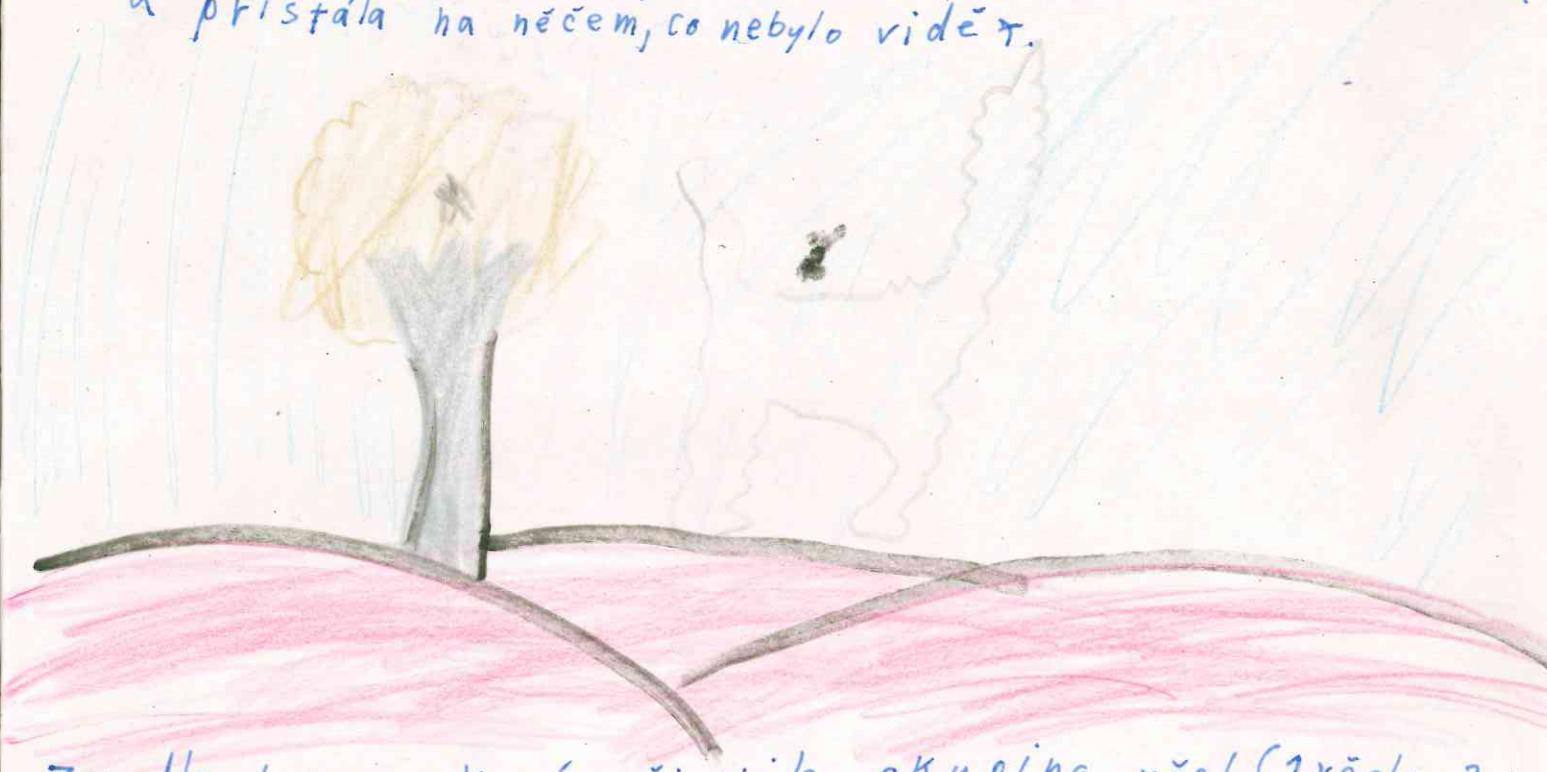
z myšlenek ji vyrušil silný náraz. Byl tak silný, že by včelka nadletěla, i bez křídel. A průzkumný modul pomalu otevřel dvírka...

Průzkum

1. Kapitola

Hosťé v Bažině čtvrtá

Byli na té neznámé planetě. Včelička se neudržela, zavýskala a vyletěla ven. Zakroužila kolem stromu který dojídal nějakého dřevožrouta a přistála na něčem, co nebylo vidět.

Zanedlouho se k ní připojila skupina včel (1. včela, 2. včela a 3. včela) a 2. včelka řekla: "Přišel na m signál, že mám vést výpravu čtyř včel." Čtvrtá včelka pochopila co se tím snaží říct, a připojila se k průzkumné výpravě. Začali se otáčet, kudy půjdou. Všechny výpravy se bohužel rozleštily na všechny strany, které ta planetu měla. Tu zrak 4. včelky padl na takovou zvláštní pláň. Kdyby nebyla fialová, ale žlutá, byla by to poušt. Přimhouřila očka... nic. Zadně včelky. Včelka ihned upozornila 2. včelku a odleťly. Letěly dlouho, předlouho až začaly mit včelky hlad a žízeň. 4. včelka už se začala za letu kymájet. "Já nevěděla že semou se-sse-se-šest včel." A Bylo to. Už cestuje ještě dvojtě.

Ubahé 4. Včelíčce se zatočila hlavíčka
vědomí. Ještě ~~všetka~~ viděla jak za ní jako ztra-
padají ostatní včelky...

První co cítila bylo něco daleko měkčí než pís-
Také cítila ~~něco~~ moc dobrého v pusince. A slyšela
jak se o ni baví hlásky krásné jako zvonečky.
"Žije ještě? Žije ještě?"

"Léčíme ji v našem městě!"

"Doufám že to není konec!"

"Dáváme jí modrý zvonec!"

"Doufám že jí pomůže!"

"Nemoc na ni nemůže."

"To jsem moc rád, rád, rád."

Budu její kamarád!"

Následně hlas utichly. Včelka se opatrne-
podívala... a zjistila že leží ve vydlabané
díře v tlusté větvi, která se asi 3cm nad
dírou rozvětvovala a z těch větvíček vyrůstaly
liány, které tvorily jakousi stěnu. podlaha byla z
velkého plochého kamene. stoleček byl z květiny.

V tom kamene byla vyvrtaň díra a v ní voda. Ukázal
se že kameny nad téhle planetě byly
žluté. Navíc ha každé liáňe byly alespoň
tři kamínky, které připomínaly kapky vody.

Když je olizla, zjistila, že kdo je ten "Modrý zvonec". Najednou zaslechla tehlašek:

"Ale ty ses uzdravila!"

To jsem teda fakt moc rád,

Jsem Orio, těší mě.

Rád bych byl tvůj kamarád."

Ohlédlala se a v tu ránu viděla krás Mimozeťánka. Nebyl o moc větší než ona, byl bílý, neměl ruce, jenom nožičky, chobůtek, a křídélka která sebou kmitala tak rychle, že nebyla vidět a roztomilá očička. Hlavíčka (ze kterého vyrůstají křídla, nohy a chobot) byla i jeho tělo. Musím přiznat, že byl docela roztomilý.

"Rozhodni se prosím hned,
chci slyšet tvou odpověď."

Všiml si totiž výrazu ve 4. včelíčině tváři.
4. Včelíčka vykřikla: "Ano! Nechci nic víc, než
mít mino zemstánka za kamaráda!" Pak se ale zarazila.
"A co zbytek průzkumu výpravy - 1. včelka, 2. včelka a
3. včelka?" Orio pravil:

"Já jsem teda fakt moc rád,
že já jsem tvůj kamarád.

Tvoje sestry však spí ještě,
provedu tě v našem městě."

"Ráda se tébou podívám po našem městě.
Ideme?" Orio rozhrnul závěs a

haskytl nádherný pohled...

Mahru

Otočo 4. včeličce vysvětlil, že jehož druh se jmenuje Mahuš a že každých 50 let se volí vládce celého klanu Mahru. Více jiří říct nedokázal.

Protože Musí mluvit v rýmech. Zkuste si najít rým "Rulian". Zavedl jiří tedy k jejich vládci.

4. Včelička však oria poprosila, zda by se nemohla zastavit, u 2. včeličky Orio řekl:

"Ta je mna tom velmi zle,
Moc ji krápi nemoce.

Však ta nemoc vyleží se,
Brzy bude létat více."

4. včelička se zaradovala a žádala se zeptala:
"Tak že kní můžu? Jestli není nakazlivá?" Orio zavolal

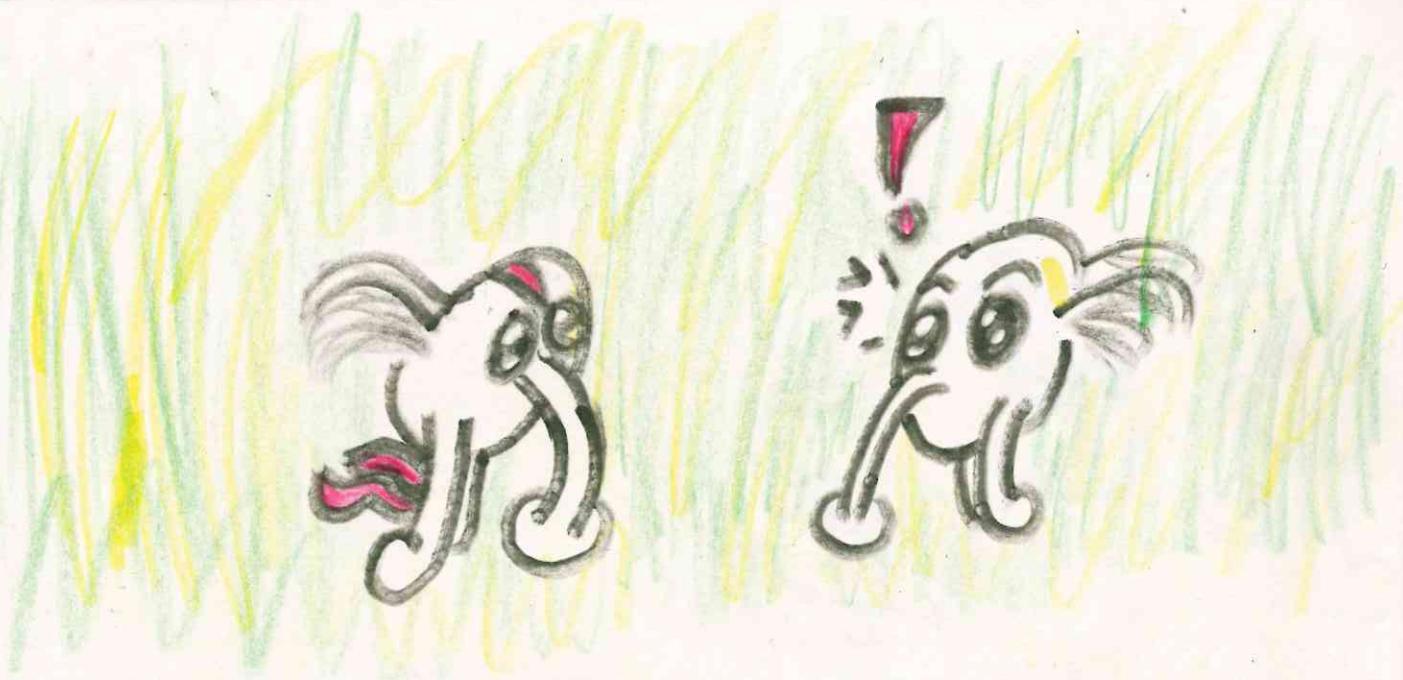
"Ne, ne, ne, ne, Není,
Nehrozí ti nakazení."

A tak zaletěli do nemochnice (Pařez s červenými zrak

4. Včelička se optakla, zda si nemůžou s 2. Včeličkou promluvit o samotě. Orio tedy vylézl ven, a začal si pobrukovat písničku z planety Země.

"O sýpkových růžích, řečka tiše apivá,
koně nesou v kruvách,
ať písen sam dál.. " Ze zpěvu ho vyrášilo
jemné poklepání na záda.

Byl to Mahriu, Vůdce Mahuů. MaOrio se přetoc
na pozdrav "Vítejte ó Mahriu!! Mahriu se zep

"Vítej orio. Jak je 4. včeličce?" Asi se
divíte, že nemluví v rýmech. Podle toho, a ještě podle
červených znaků se totiž pozná vladce.

"Vsak já vám smím říci směle,
4. včelka se má skvěle." Výborně.
Budu na vás čekat u Rulii. S bohem."

A odletěl. Než se ze skutečnosti, že právě mluvil s
Mahriem, a že se ^{s ním} ještě uvidí na posvátném místě
Rulia vzpamatoval, 4. včelka vyletěla z nemocnice. Orio
bez slova pokynul Včelce, aby letěla za ním.
Rati U Rulii* byli co by dup.

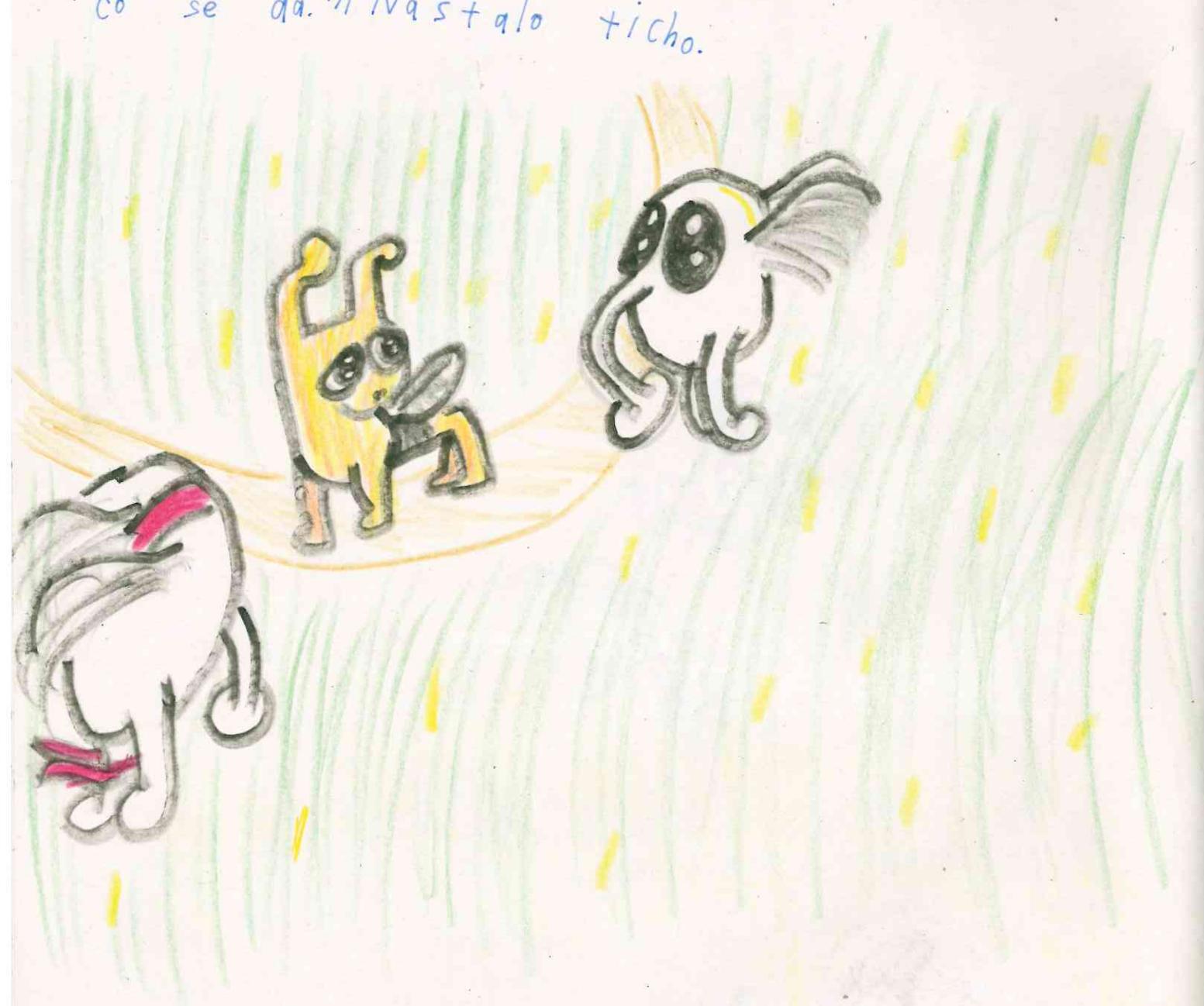
Světlo z Rulii bylo vidět na kilometry daleko. Musím přiznat, že bylo vidět i z vesmíru. Ale to už tam bylo.

Mahrin řekl: "Vítejte Orio a 4. včelíčko. Posadte se prosím." Po chvíli pokračoval: "Trvalo nám tisíce let, než jsme toto město vystavěli. Ale dlonho zde již stát nebude. Hned ti řeknu proč: Nemáme slunce. Je totiž v naší planetě našeho kmene před jeho smrtí řekl, že naše slunce zahřívá ji." A v čem je tedy problém? "První vladce jednou vybuchne. A jeho předurčení se začíná naplnovat." Orio nadějným tónem... Předpověděl také, že sem přiletí šestyři podivné bytosti, a jedna se hned po

příletu sem, se s námi z nás sprátej.

Právě ti, a ještě nějaký jiný druh, Zachrání
co se dá! Našlo ticho.

do hru

MAHUASKÁ ŠKOLA

~~Poznámka: Tato kapitola je pro ty, kteří by se chtěli o Oriovi a jeho druhu dozvědět více.~~

Orio a 4. včelíčka byli po údrojitém šoku a na máhavém dnu tak unavení, že 4. včelíčce se začala tocit hlavička jako na kolotoči a Oriovi se zavírala jeho očka. Letěli tedy k Oriovi domů. Jeho rodiče už spali, tak si dala Modrý zvonec, trošku se vykoupala v malé vodě a taky šla na kute. Oriova máma je šla ještě pro jistota zkонтrolovat.

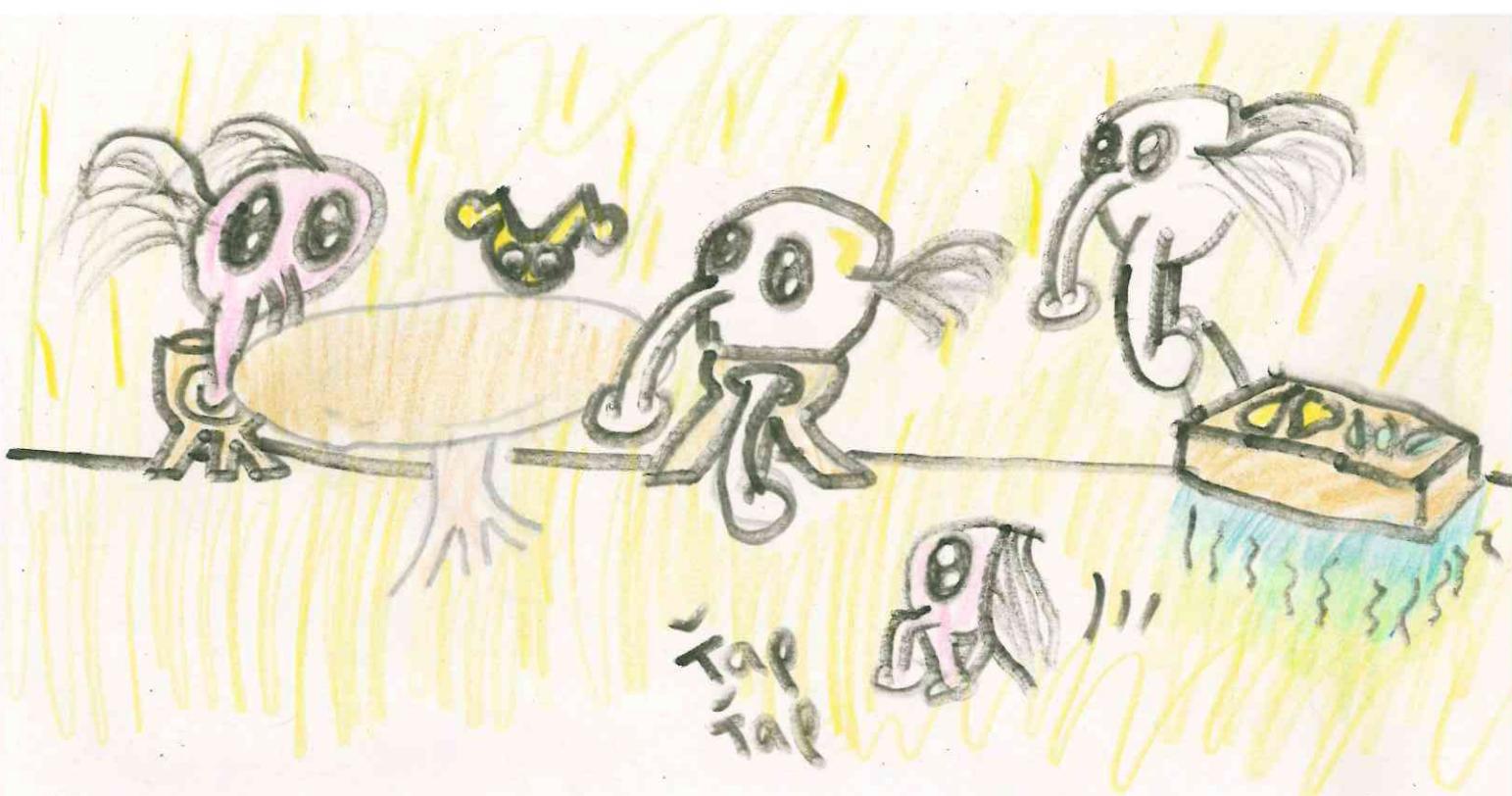

Druhý den ráno Ori a i 4. Včeličku vzbudila

Oriův tatínek. Oba dva začali den tím, že skočili do louží, která byla v Oriově pokoji. Pak si navzájem foukali na křídla, aby jim rychleji a lepe uschl. Po chvíli k nim přišla Oriova maminka. Ptala se:

"Copak by jste chtěli k snídani? Na vaření mám nadádí!"

4. Včelka se radila s Oriem a řekla: "Dáme si maťte!" Nato Oriova Maminka odesla. Po chvíli se ozval z vedlejší místnosti zavola: "Tak pojďte, snídání je hotová, Rychle, než bude od rosy smačná!"

Orio se 4. včeličkou dostali Modrý zronec a jeho maminka a tatínek si dali list nejaké Květiny. Oriova malinká sestřička ~~Miera~~ ^{winki} si dala kousek houby (Kterou měli místo stolu). ~~Miera~~ ^{winki} byla nejmladší člen rodiny. Narodila se před třemi dny, takže ještě nemohla létat. Orio ji měl, jako správný bratríček moc houby, ~~Mieru~~ na ni posadil a se 4. včeličkou rád. Páč ^{když} dosnídali, tak vzal ^{orio} nejakou výlet. Když byli v nejlepším, hráli si s vlnkami v bazině, ~~winki~~ ^{winki} Miera vykřikla:

! Vždyť Propásnes školu! Rychle domů!"

"Orio"

Orio vylezl had listnatou střechu, aby se podíval, kolik je hodin. Mahuové měřili čas podle slunce. Učili se to ve škole. Opravdu:

Už tam měl být! Orio nebyl v těloletce zrovna zdánlivý, ale i tak nasadil nejvyšší rychlosť, jakou uměl, a bleskově rychle vzal vozíček s ~~Mietou~~^{winki} a letěl jako o závod.

Winki
bleskově vlezl domů, vysadil ~~Mietu~~ a vzal si tašku a přesně na zatváření (to mají Mahuové místo zvonění) byl na svém místě. Do třídy vlezel paní Aliana. Paní Aliana byla jejich učitelka.

Prvňí hodiny měli hudetní výchovu. Aliana
se ani nestáčila pozdravit, když oriova spolužáčka
Miera, ~~zvolala~~^{zvolala}:

"Dobrý úkol mám,
Píseň vám hned zazpívám!"

Orio si ~~zpoměl~~^{vzpoměl}, že měli za úkol, naučit se
písni z jiné planety. Ale on na něj zapoměl!
Kdyby se nepotil z rychlého letu, potil by se
strachy. Ale to už Miera spustila:

"GL BI GI bl, ble!
Krrrakk! Krrak! ue!
bllll! Grrrr!
iou, iou, iou my iou!"

Poté prchla Jiary. Ale Orio nevím, ani ostatní. Usilovně pátral ve vzpomínkách, jestli nenašel nějakou písni. Orio za chvíli cítil kouzla vycházející z jeho kousku zlata na hlavě. Orio se totiž narodil s vrozenou vadou (i když si on sám myslí že to není vada, ale dar). Kousek jeho hlavy zářil jako zlato a občas mu pomohla dostat se z problému. Takové vadě (Daru) říkali Amina.

Matně si vybaril, že paní učitelka po něm chce, aby zazpíval. Orio se nebál. Vzpomněl si totiž A tak začal: Vzpomněl si jak mu 4. Včelíčka zpívala jednu z pozemských písniček. A tak začal:

Včelka Máma, Malá umilovnice
Včelka Máma...

(Orio se omlouvá za chyby. I mahuové se učí.)
Tu postřehl, že s ním přišla do školy,

4. Včelíčka byla na sebe pysňá. Díky ní, Orio nedostal trest za to, že *nepřinesl domácí úkol. Orio ji osobně poděkoval. Vyletěla ze školy.
(Na další straně naleznete plán školy.)

Alianina
třída

Pokoj,
paní
Aliany

jiná třída

Pokoj jiné
učitelky paní

ještě jiná
třída

Pokoj
jihe
ještě
paní učitelky

hala
jede hji,
hraní a
spaní

4. včelička vyletěla před školu, aby si
nasbírala modrý zvonec. To jediné ~~zatím~~
ale nevadilo jí to. Zatím mohla jít.
do pusy. Jako my, jahody. Prodírala se spirat, přímo
hlauběji do líní, protože modrý zvonec, ha kteří nesvítí,
světlo, je nejsladší. chtěla je ochutnat.
ale omylem narazila ^{no} věter. lekla se, přestala mávat
krídly a spadla do vody!

Noví Prátele

4. Včelíčka se probudila. Ten rád ji na chvíli omráčil. Zjistila, že jede na rodě na hřištičku barevném v ovalu. Vzdalovala se od bazinky. Z ní přicházel pramínek, po kterém plula. Také byla na pouťti.

Když se vzpamatovala z leku, začala si prohlížet, na čem to pluje. V bazině to vypadalo trochu primitivně, ale tohle bylo jako

část narozeninového dortu. až na to,
že to bylo tvrdé. A nesmíme zapomenout,
že plulo po vodě. Dodrž ne. tehdy se
rozpuštěl. Otočila se a zjistila, že před ní
je jich víc. ~~sí~~ spojovala je řetěz, že před ní
VSECHNO NEJ! A řetěz se k díře
v jedné písacné dune.

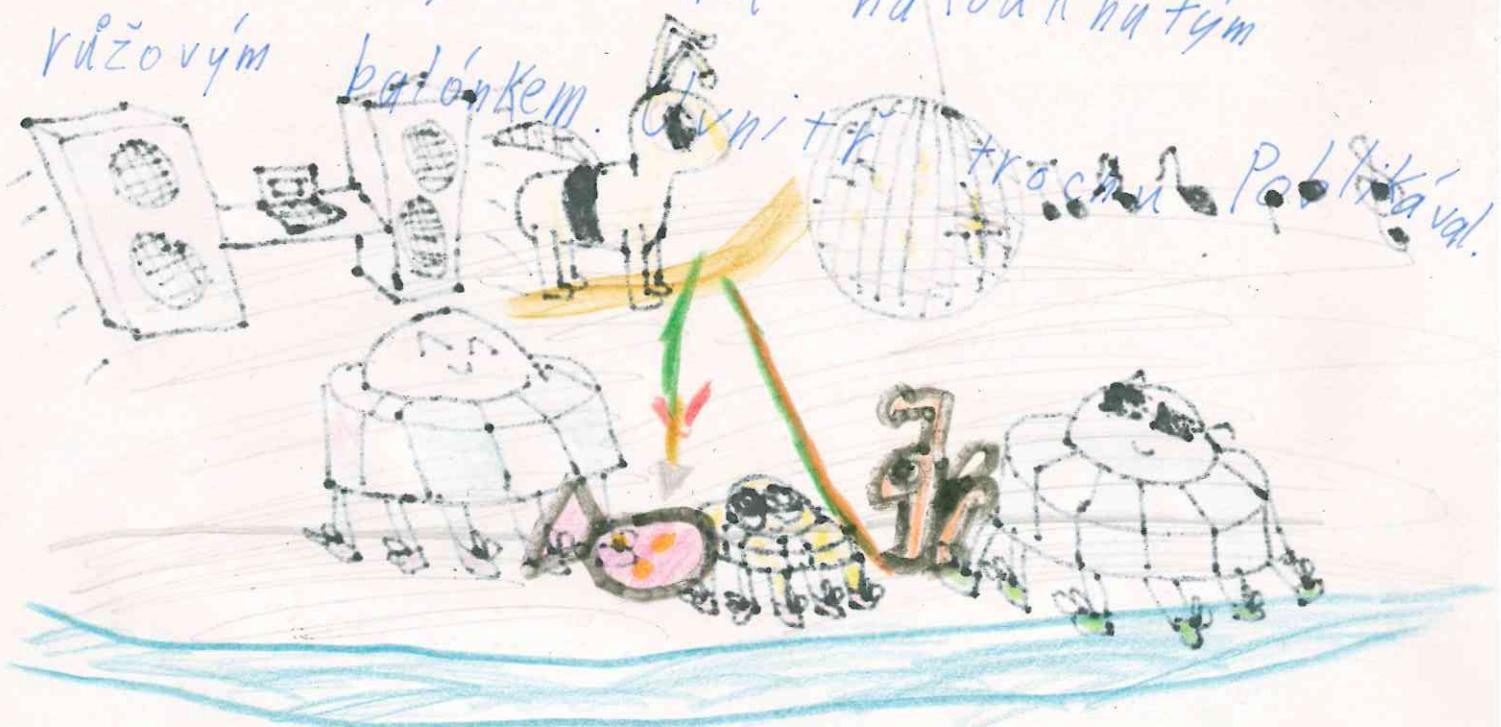

Přikrčila se. Vchod do jeskyně byl úzký.
byla tam tma. Tu cítila jak padá.
Za jejela, a sňala se hečeho zachytit.
Ale stěny byly dokonale hladké.
Vodopád byl dlouhý tři metry. Ale
pro všechny jsou tři kilometry.
padala dlouho, předlouho, až konečně
ten barevný ovál dopadl a ona dopadla na
se kde je.

Jeskyně ve které se nacházela osvětlená svíticími tyrkysovými kameny. Zbytek byly šedé skály. Uprostřed toho, byl malý podzemní potůček. To po něm se 4. včelička plavila. Kdyby chtěla, mohla by skočit na břeh. Ale neudělala to, protože hajednou, ten oválný vláček zabočil do nějaké díry, a dál plaval proti proudu. 4. včelička vy skočila na břeh. Došlo jí, že to na čem pluje je živé.

Najednou si všimla, že stojí na Liáňě. ta vede zpod jejích nohou na Větev a z ní visel sýp. Ale když podivovala, nebyl nad ní, ale nad na fouknutým růžovým balónkem.

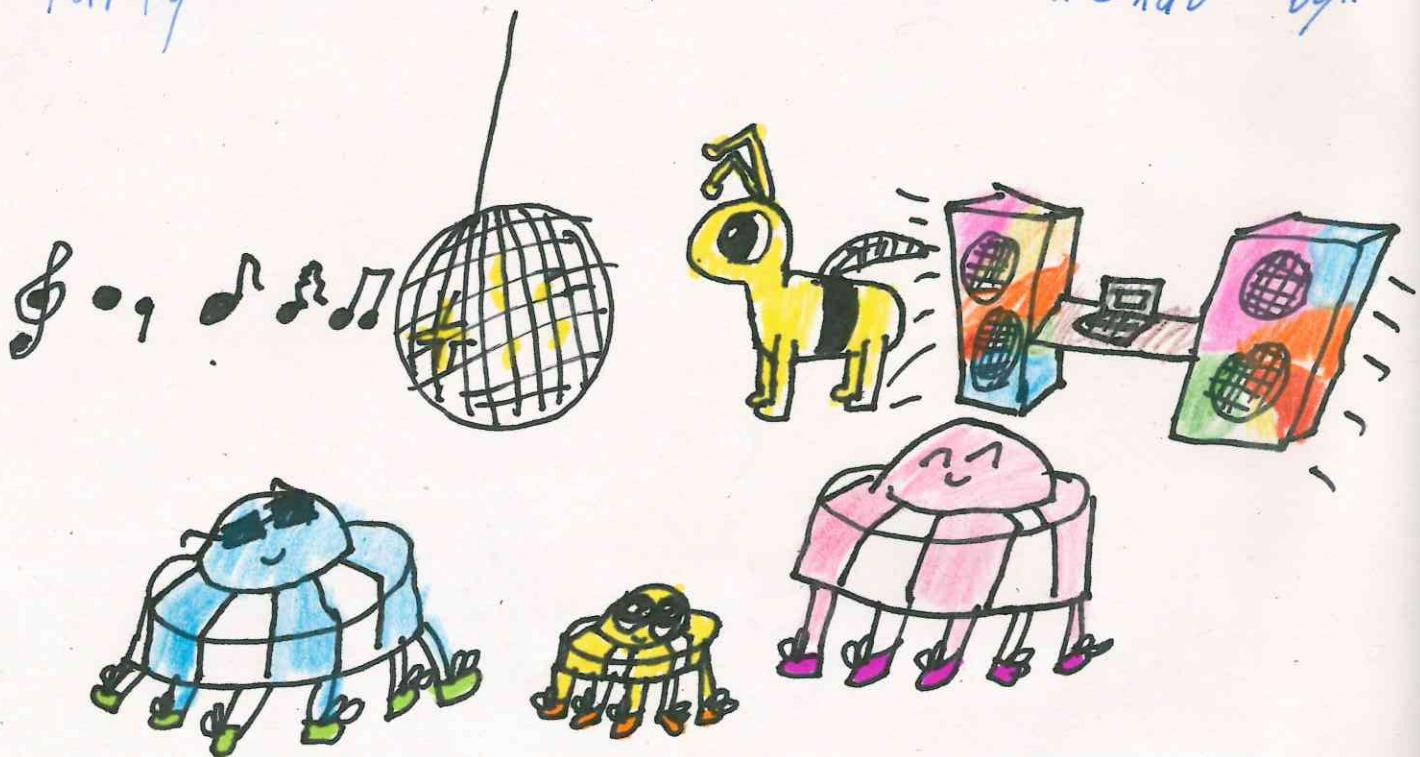

4. Včelíčka se rozhodla vyskovat.
Opatrně vzala druhou rukou konec liány, a
Pomalu došla k balónku a štouchnula do něj.
PRRRDI!

4. včelíčka se rozesmála. Ještě nikdy neslyšela, ani neviděla prdící balónek nebo polštářek.
Ale liána ji vyklouzla z ruky a sýp
Protrhl ten balónek.

PPPRRRRRR R DDDDD!!!!

Jakmile to Prdlo, Všechno se změnilo. Už nebyla v jeskyni, ale na nějaké Párty. A kromě ní tam ještě někdo byl.

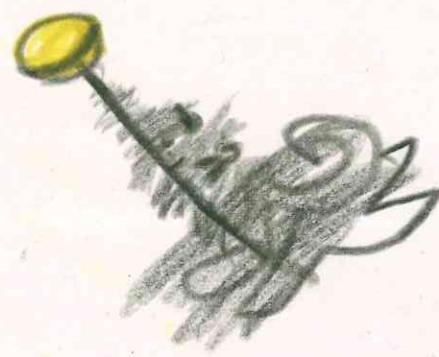
"Kdo jste?" zeptala se těch věcí.
Byly to ty barevné ovály. Na horní části ale měly hrbolek. Na dolní části měly nožičky. A měli na sobě +kančíky+ boty s tkanicí. Taky měly každý jihák barevné pruhý. Největší je měl žlutý. "My jsme slavící! Protože porážíme slavíme!"

4. včelíčka začala panikarít. ne kvůli slavíku, ale kvůli tomu, že podlaha byla hajednou strašně honká. Slavíci přestali tancovat, a taky začali být neklidní.

pak se všechno začalo trást. Jeden z reproduktorií kteří tam byly se poválil. „Pozor!“ Zavolala hez na „Tudy!“ ne stacíl spadnout kus stropu. Odhrnula ruce všechny stranou, drív na díru ve stropě. Všichni vyběhli ven a zamířili k bažině.

4. včelíčka, když a ukázala

AKCE!

V bazině bylo velice rušno. Když 4. včelka odleťla a už se nevrátila, zrušili vyučování a začali po ní pátrat. Najednou se ozvaly otřesy, voda v bazině se začala vypарovat, povrch planety se začala hystalo mírně a zahrádil a až tak velká zemětřeseň. Ta planeta nebyla rychlý, takže během tvarové minuty byli všichni nahí byli. Kdyby až se toto stane, měli se sejít zde. Mahriu se na tuhle chvíli život, ale těd připravoval cely řeší všichni. A panikaril. Zde se povede. Ale čekali, že je Mahriu oh se bál. A tak, protože byl stejně starý jako Orio, se rozplakal.

Už od začátku si nepřipadal vůdce. Právě naopak - Připadal jako někdo malý, bezbraný a ted' dál.

Když říj viděl, že Mahria pláče, dostal nápad. Vletěl k nějaké červené rostlině a utrhl si tři listy. Pak si je přilepil k hřívě a k nohám. Ted vypadal sice jako Mahria, ale patředovat vysvětit jednu důležitou věc: Jak řídit, aby mluvil bez rýmů? Pak si vducha řekl:

"Kdyby ta byla 4. Včelka,
ta by mi pomohla hnedka!"

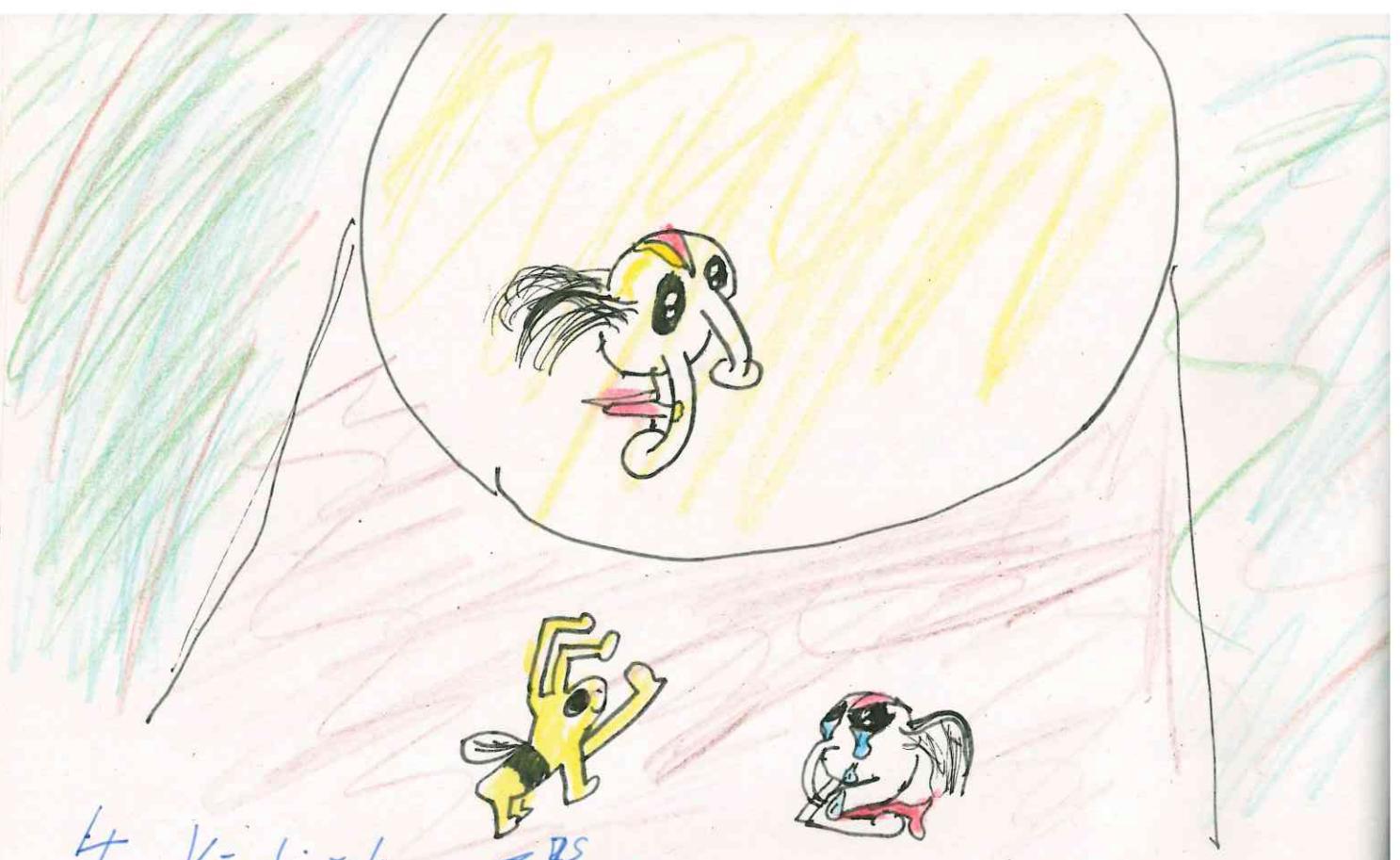
A jako m zavolano u přiletěla. Naštěstí
ho poznala, tak jí jen řekl:

"4. Včelka, pomoz mi!"

Potřebuji být podobný Mahriově!
Potřebuju mluvit bez výmluv, Doufal jsem, že řeknes:

"Neboj, já ti pomůžu."

4. včelíčka přikývl, a vyletěla nad Rulin.
Odstrčila Mahua, a nahradil ho orio. 4. včelíčka
zaleštěla za Rulin, a začala mlavit Místo
orio. Orio jen dělal, že mluví.

4. Včelička ~~z~~^{rs} i hluboce odkašlala, a sledovala, jak si vede orio. Začala:

"Draží přátelé, Příbuzní a spolu žijící Tvorové, jistě si Ted myslíte, že je konec, nic nám nepomůže. To je lež. Já mám totiž plán." To lež
hebyla. 4. včelička vážně měla plán.

"Postavíme hák Slunce je živé, že?" To byla taky pravda. "Rekneme slunci, aby se zahájil a my ho vytáhneme." Byl to smysluplný plán, tak všichni souhlasili. Orio schoval mahriq. Na dohlížel. Zapojili se všichni. I ti křeči, heměli, ruce a nohy. A tak začala tvorba háku, největšího háku na světě. Nakonec měl být mnohem větší. Než dům.

Po chvíli ale přišlo mládě jedné dvochlavé žirafy. Povídá: „Ale až to slunce vybuchne, co nás bude zahřívat? Co hán bude dávat? Orio nevěděl, tak se toho ujal a řekl: „Neboj se, neumřete. Když včelka jsem sem letěla, zjistila jsem, že je kole Vaší planety spo ustu jiných hvězd. Ty vám budou dávat teplo a světlo.“ S touhle odpovědí se žirafka spokojila a šla zpět do práce. Včelice také chtěla jít, ale orio ji zadržel.

„Výkřískla jsi to skvěle, Rekla jsi to velmi směle.“ Pak se ale zazíral.

"Doufám, že to není kži,
Neboj, já ti věřím též."

"Neboj, že to pravda. Zčásti, ke
skutečnosti je dostatečně blízko jen
jedna hvězda. Ale hekrozí, že vyhasne
někdy tedy." A odkývla.

Nám, lidem by trvala tvorba háku mnoho
let. Ale jim stačilo jen pář hodin.

To stačila mahtioví, aby se uklidnil.

Vykoukl ven a zavolal na Orio ať jede
sem. Věděl, že brzy bude ~~on~~ začínat zahákovat

Slunce, tak chtěl být u toho. Když
Přiletěl, řekl mu: "Orio, moc díky že
jste se mě zastali. Ale prosím,
že Orio přines, rízl s ním do dréva nějaké
větve. Začala z ní kapat biela tekutina.
Namazal si ji pozlávací známení a vyrázel

Mahriův zástupce, který měl být
planetu. Kdyby Mahrin nemohl příšel
zčistajícího k Oriovi a řekl:
"A já a rada jsem se rozhodli, když
vy a 4. včelička! Orio přikývl
a Otočil se na 4. včeličku.
Ta také kývla a skočili do Ralii.
Byl to volný pád, proto byl velmi
rychlý. Roztahl křídla, aby to zpomalil
sloupla.

Těšně před koncem křídly začaly těmi křídly mávat. Tak se zastavili. 4. Včelíčka zavolala: "Můžete spouštět hák!"

Jakmile ji ti nahore ře uslyšeli, začali povolovat lánky, které držely hák. Dvouhlavé žitafy a jiní obři kontrolovali, zda je všechno v pořádku. Malí tvorové, jako slavíci regulovali, aby se hák střetl do kalise. A ti nejmensí (kterí byli menší než vinky) poslouchali rozkazy ze zdola a ~~poslali~~ vyzízvali je nahore a naopak.

Když dolů vypustili Hák, Zaleťel Orio
se 4. Včeličkou ke slunci. Bylo celé rudo
oranžové a jakmile je spatřilo, Zablikalo
na pozdrav. 4. Včelička se ho zeptala:
„Ahoj. Je pravda že výbuchnes?“ Slunce
řeklo: „Neslyším tě, neslyším,
Tím mluv hlasitěji.“

A tak to 4. Včelička řekla hlasitěji. Ale
ani to slunce neslyšelo. A Oriovi už došla trpě
a tak zařval z plných plíc:
„Ahoj slunce! Výbuchnes!“

„Nebo nám tu zůstanes.“

A slunce řeklo: „Bude to jen malé BIM!
Ale život využu bám.“

4. Včelička se zeptala: „A Za háknes se pro-
sím do tohodle háku, aby jsi ~~síň~~ vybuchlo ve vesmíru
a nám se nic nestalo?“ Slunce přikývllo
a snažilo se zaháknout.

4. Včelička se zeptala Šria; jestli
"Myslís že to vyjde?"
"Kdo ví, kdo ví, kdo ví, nikdo neví.
Naš rozum se teprve rozvíjí."
Mezitím nahore zavolaly dvouhlavé
žirafy: "Slunce Už se asi zakátko hák
je totiž těžší než předtím." A
závaly hák vytahovala. Čím víc byl kon
háku blíž, tím více bylo teplo a světlo.
Než Slunce vytáhli, Mahriu (Porád ještě v přes
jeni) začala ostatní Mahuové dávali vše
na oči průhledné, ale načernale' listy květiny
zvané "Slunečník brylník". A Slunce pomalíčku vy

7. kapitola

LOUCENÍ A AG HAPPY END

Jakmile se dostalo Slunce ⁿ~~málo~~ Raliu,
Orio zavolal:

"Hele, Tedv!
Rychle let!"

Oba násá dili Nejvyšší rychlosť a bleskové
Vyleteli ven. Vleteli pred slunce, ale Mi sto
chály, všichni zatajili dech. Najednou se Orio rozgonel:
Vždyť už nevypadá jako Mahriu! Ty listy se
z něj slouply pri tom pádu! A sakra...
Ticho přerušilo slunce: "Ne pustu
Nekto všichni vysadil ven,

A tak obrí (kterí vypadali jako silní chlapi) vzali hák a roztočili se. Po chvíli zavelila 4 včelice: „Slunce, pust se!“ A slunce se uprostřed Z. Kruhu pustilo a vyletělo do vesmíru.

Ozval se bouřlivý jásot. Ale jakmile slunce vybuchlo, odstřílo pryč ta jinou hvězdu. ~~Ale~~ hajednou se ve směsi prachu, kamení a ostatního něco zaleskl.

Všichni zpozorovali. Čekání až se to objeví, bylo nepríjemné dloně. Najednou Mračna se pomalu rozesetou pila... „To je hádherd!“

Vykřikla 4. Včelíčka. Z mračen se na ně smálo. Právě natozené Sluníčko. Bylo bílé a roztomile! Ni kdo nikdy neviděl nic tak krásného. Boarívý jášot se ozval Podvráh. Ale Najednou k 4. Včelíčce přiletěla 3. Včelíčka.

„Z-Z-Z-Záchrany! M-M-M-M-Modul je P-P-Prípraven k-k-odletu.“ 4. Včelíčka se zadívala na Oriu, Mahriu, slavíky a ostatní. Vytrvají; tak smutný zástup. Když doslyšela Otočila se na Oriu. Bez slova se objali. Obě začaly plakat. „Sbohem.“ Řekla 4. Včelíčka a nastoupila do modulu.

Ori si pomyslel: „Takhle to nesmí být! Já nesmím včelky nechat jít.“

Orio se nehádne odpojil od plaka jícího
daru. Oblétal průzkumný modul a ťukal chobutkem
na jeho zdi. Najednou se zastavil. Nasel špatně
přisroubovanou část! Začal do ní napážet.
Napážel do ní tak dlouho, dokud se neurvala. Pak
začal trhat dráty (které byly avnifř.). Když byl
se svou prací spokojený, vrátil se. Byl si jistý že
to nepoletí. A vzlehl. Orio propukl v srdce vroucí pláč.

4. Včelíčka už neměla slzy k pláči byly
asi kilometr od země té planety, ale začali se
divně kymáct. Najednou se spustil alarm.

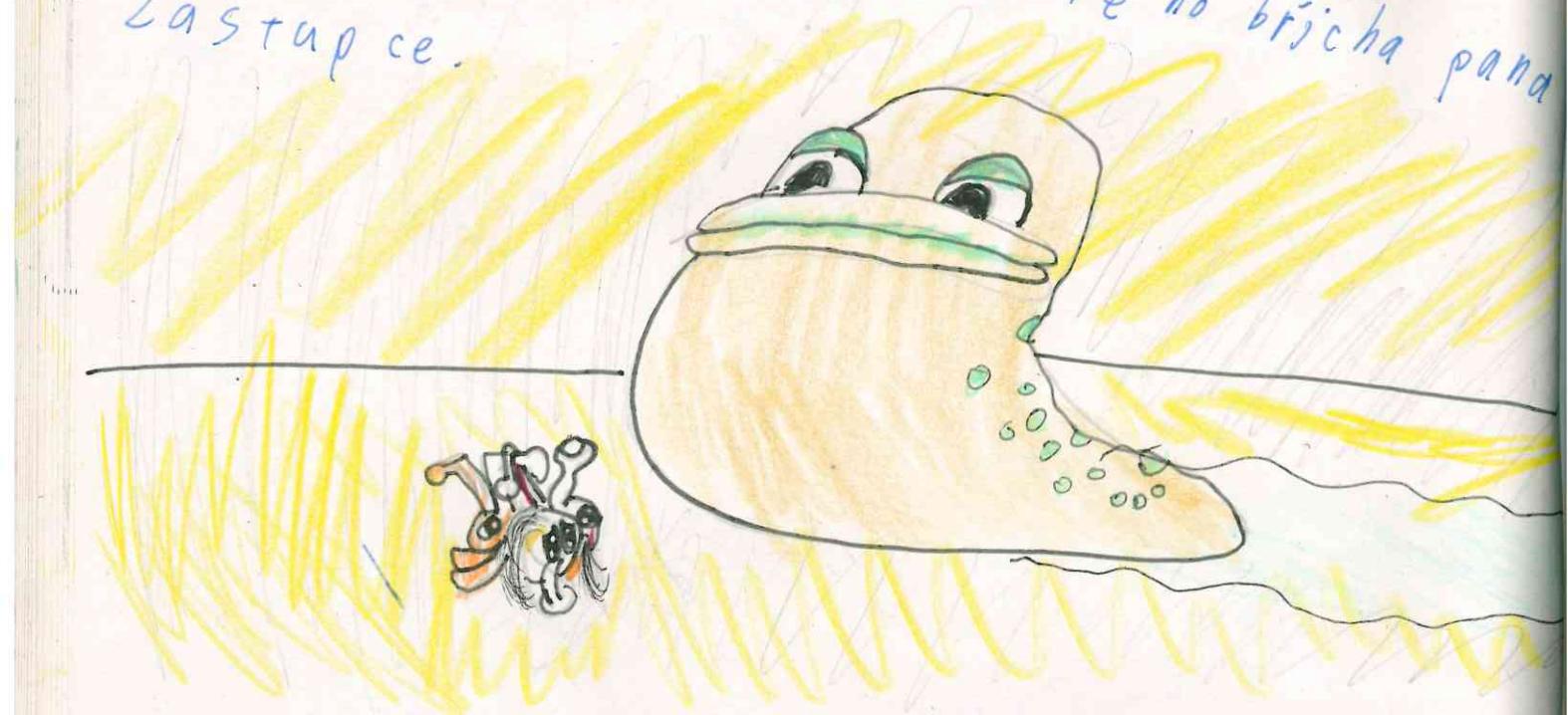
Motory selhaly. Skla praskla. Ozval se ohlašující rachot. Najednou se ozvalo:

Pozor! Z důvodu poruchy
bude za 10 vteřin
spuštěna destrukce!

Kapitán Oris
Robby

4. Včelicka dostala spasující nápad. „Hodky!
Jestě je čas! Vyražte dveře!“ „Hodky!
Bylo už jen 5 sekund... 4... 3... 2... A narážely.
To! Vyskákalý ven. Na poslední vteřinu. Za zády
jim bouchl průznamný modul. 4. Včelicka už viděla
obrysy Obra... Pak slavíky... A nakonec Oria.
Štěstím přestala mávat křídly. A tak zahácela
žrovnu do nejbližší dříky. A aby nebyl Oria
pozadu, tak skočil za ni.

Smáli se doráděli a skočili jako nikdy předtím. Tak byli šťastní! Za chvíli se k nim připojil i Mahriu. Byli v jednom chumlu. Najednozna se ozval ten známý tvrdý hlas: "Mahriu! F. Včeličko! Orio!" A na bonralsi do hustého břicha pana Zástupce.

"Co nejrychleji se narovnali, a Mahriu se odvážně zeptal: "Ano pane Zástupče?" Snážil se vypadat ledově klidně, ale v duchu si porázad opakovat!

„Nevyšíluj, nevyšíluj, nevyšíluj! Maxim! Ne-
tě zbarví funkce ~~Vladce~~ Mahrii.
Nevyšíluj, Nevyšíluj.“ Pak začal říkat Mluvit.

Otevřel pusy a začal říkat Mluvit. Čeme v ⁴. Včelice zmizela bez ^{II} Zá-
o tom někomu řekla. Dále pomáhala Orionovi
Při nahrazování Mahria. Orion ~~dale~~ poté
Potoučkal ^{to co je to} průzkumný modul
Všech včel v ^a ohrozil ^{že} je
Mahriovi. Když se bál, měl to říci
radě a já bych ho zastoupil. A tak
Rada vynesla rozsudek. ⁴. Včelice, Orionovi
a Mahriovi se rozklepala koleha. Všichni se
třáslí. Mahriu jím pošeptal: „N-N-Nebojte.
N-N-N-Nemůže nás vykázat z-z-z b-b-baciny.
Býlo by + to p-p-protim ⁵³ Zákonu M.“

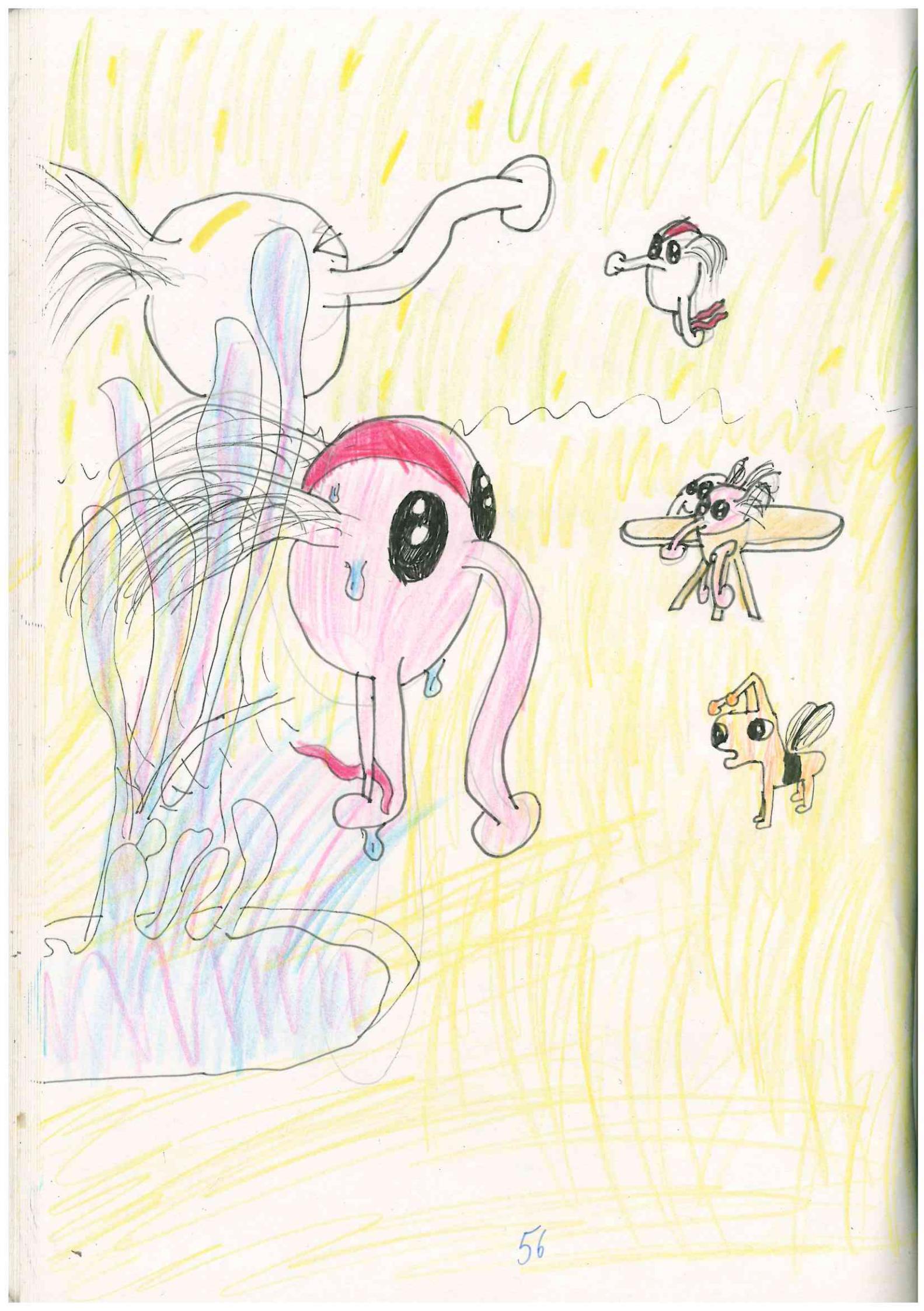
Mahriu to myslel vážně. Ale moc přesvědčen
to neznělo. Pan zástupce po dlouhé odmluce
řekl: "Zhemožňuji 4. Včelicce opustit
Planety Σ_1 a Σ_2 . Nařizují jí odted' žít v
báziné. 4. Včelička v duchu jásala. To nebyl
žádshý trest, ale milost!" Mahria se sazují
z trůnu a naštěhuje se k ^{orientaci}
do rodiny." Tímto skončil. A odplazil ^{se}

"Večere kluci!" Zavolala Winky.

4. Včelíčka už byla u stolu, tak zavolala
Pouze na Ori a Mahriu. Už se přistěhoval.
Jakmile viděli Mahria Oriovzi rodice, Třikrát
zvětšili Oriáv pokoj (aby se tam vešli všechni tři).
A tak celá rodina zasedla k večeři.

4. Včelíčka měla za večeře. Když jedli, Mahriu
se Winky zeptal: "Jak to, že nemluvíš?"
V rýmech, ale nemáš znaky? Jak to, že
budeš Vládkyní?" Pan zástupce totiž
Zvolil příští Vládkyni ji. Byla Mila a chytrá
Už od narození. Ale Mahriu to stále nechápala.
Byly jí sotva tři roky a třicet! Ale ja
znaky mám." A skočila do vody. Voda se
zbarvila na růžovo. Po chvíli z ní
vyskočila Winky - změnila se k nepoznání!

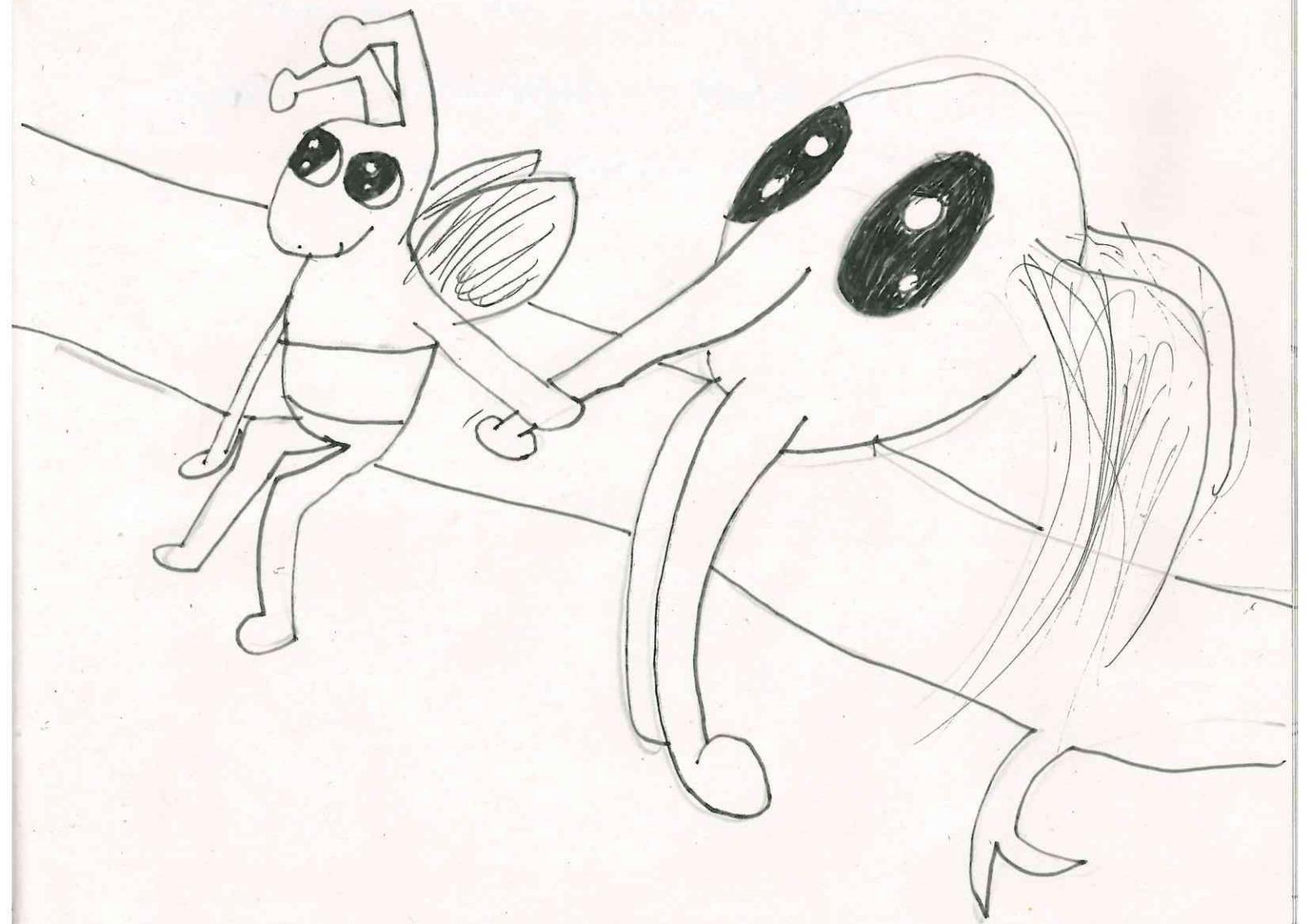

Jakmile všichni dojedli, Vzal orio
4. Včeličku, Winky a Mahria ve h.
Přiletěli až ke kraji bažiny, aby
stihli západ slunce. Přitka korať
v čas: Slunce se skoro dotkalo konce.
a všichni tam seděli: Minulý vládce,
budoucí vládkyně a dva zachraňci Planety.

Orio se nezápadně přisunul ke
4. Včeličce a řekl to co si myslí oba.

"Jeden před druhým,
Vůbec nic ne tají.
Ty ledovice nudý,
Bleskově roz tají.
Jedno dobrodružství skončilo,
ale dalsí nás čekají."

Ten kdo ře miluje
ře nikdy neopustí. I když
s sebou srovná nebude.